

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Consultationes Theologicæ Et Spirituales Christiani verè fidelis & verè devoti ...

... De Excellentiss Sanctissimæ Virginis Mariæ Matris Dei

Louis François <d'Argentan>

Augustæ Vindel. ; Dilingæ, 1726

VD18 80217915

Artic. V. Excellens medium obtinendi cognitionem aliquam de
pulchritudine sanctissimæ Virginis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45581

Eheu! quid nos sumus in comparatione? quanta est vilitas & vecordia affectuum nostrorum, respectu affectuum ipsius. Nonne merito exoptarem mihi hinc dolorem Beati Jacoboni plorantis dies noctesque ita, ut nullam caperet consolationem? Quid ita ploras? Cur ita luges? *Lugeo, quia amor non amatur*; affligor inconsolabiliter, quod Deus, qui amor infinitus est, non ametur ab omni-

bus hominibus; & ego dicerem: Lugeo, quod Sanctissima Virgo, cum tantæ sit pulchritudinis, tantisque condecorata excellentijs, non ametur à cordibus omnium, hæcque non arctissime devinciat sibi. Unde hoc est? nisi quod pulchritudo ipsius non aspiciatur: adnitamur secundâ huc vice, ut obtineamus modicam saltem ipsius cognitionem.

* * *

ARGUMENTUM.

Excellentissimum obtinendi cognitionem aliquam de pulchritudine Sanctissimæ Virginis.

ARTICULUS V.

Gradatio ab unâ pulchritudine ad majorem pulchritudinem Angelorum.

Non sistas hic, ubi te deserui, sed denuò incipe eandem facere gradationem respectu omnium beatorum Angelorum, quam fecisti respectu omnium animarum sanctarum. Incipe à choro Angelorum, qui est infimus, ipsorumque considera pulchritudinem. Si videremus Angelum è cælo in splendoribus gloriæ suæ, hæc eousque omnem nostrum transcenderet captum, ut crederemus ipsum esse Deum, non difficulter adoraturi ipsum. Id attestatur, quod accidit Sancto Joanni in Apocalypsi; Et tamen novissimi ac infimi hi sunt in pulchritudine.

Ascendendo semper

Ascende altiùs & aspice Chorum Archangelorum incomparabiliter

transcendentium Angelos in numero, in gratiâ, in gloriâ, & in pulchritudine, ita ut chori hujus novissimus, illarum plus habeat excellentiarum solus, quàm omnes simul chori Angelorum; & cogita illos omnes sibi invicem esse subordinatos velut numeros, & consequenter se invicem transcendere in gratiâ & pulchritudine, sicut numerus superior transcendit omnes inferiores aliquâ unitate, quàm alij non habent. Cogita insuper verum esse, ipsorum numerum longè majorem esse illo Angelotum; & ex in mentis tua intendere nervos, & conare, tenta, an passis comprehendere, quanta summi Archangeli existat pulchritudo: haud dubiè dices, illam

per omnes novem choros, per omnes ex illis choricis nobis est incomprehensibilis.

lam tibi esse incomprehensibilem.

Nihilominus ne cadas animo; Ascende ab Archangelis ad Chorum virtutum, & eandem institue considerationem; & postquam revocasti ad calculos ipsorum numerum, quitantum transcendit illum Archangelum, quantum hic numerum Angelorum excedit; & postquam considerasti augmentum pulchritudinis in quolibet eorum juxta sui proportionem numeri, cogita ipse tecum, quanta debeat esse pulchritudo primi & precipui, qui caput est, & pulcherrimus omnium ex toto hoc ordine Virtutum.

Age id ipsum, attollendo te ad Chorum Principatum, & exin ad illum Dominationum, illumque potestatum; & considera, quod, cum ordo principatum superior sit illo virtutum, ultimus hujus ordinis plus habeat gratiæ, plusque pulchritudinis solus, quam totus ordo virtutum simul; & judica, quantam oporteat esse pulchritudinem primi ex hoc ordine. Iterum considera, quod ordo Dominationum superior sit illo principatum, & consequenter infimus hujus ordinis majori condecoratur gratiâ & pulchritudine, quam totus simul ordo principatum: & postquam percurristi multitudinem eorum multò majorem, quam sit illa ordinis inferioris, perpende ipse tecum, an comprehendere

possis pulchritudinem primi ex hoc ordine dominationum. Tandem probè pondera, quod Chorus potestatum superior sit illo Dominationum, & eandem institue supputationem, si intellectus tuus sustinere illam potest: Et exin interroga te ipsum, an comprehendas, quanta sit pulchritudo illius, qui primum in hoc ordine obtinet locum: certus sum, non esse intellectum in mundo, qui non obtundatur & confundatur totus, si paulisper serid hujus prodigij incumbat considerationi.

Sed exstimula adhuc intellectum tuum, & exquire à Deo robur ut Chorum conscendere possis Thronorum, qui superior est illo potestatum; & videbis horum novissimum possidere plus gratiæ & pulchritudinis, quam totam simul potestatum Congregationem: Quid igitur feres judicij de pulchritudine, quam Thronorum obtinet Choriphæus? Exin Cherubimorum insinua te Choro, qui superior adhuc est illo Thronorum: consequenter hujus ordinis infimus complectitur in seipso & transcendit omnem pulchritudinem, quâ innumerabilis Thronorum condecoratur multitudo: Hem! quis exstimare possit, quanta Antesignani è Cherubinis existat pulchritudo? Tandem considerandus & invisendus tibi adhuc restat Chorus Seraphinorum, qui precipuus & summus est omnium, quique si-

militer transcendit omnes alios in numero, in gratiâ, in pulchritudine.

Consideranda attentè pulchritudo Seraphinorum.

Immorare hic, quantum tibi placuerit, & considera attentè, quanta sit pulchritudo decimi, quanta sit illa centesimi, illa millesimi & centies millesimi; nam ultra hos illorum se extendit multitudo; quanta denique sit pulchritudo omnium principum. Nonne attonitus hærebis animo, quid tibi cogitandum, ignarus? ô pulchritudines mirificas! ô pulchritudines prodigiosas, quæ absorbent & submergunt omnem animum ipsas considerantem! revolve in tuâ mente hunc absque numero pulchritudinum numerum, quæ nunquam non augentur ab Angelorum novissimo, usque ad primum & præcipuum Seraphinorum: Et quando huc pertigeris, dic vidisse te nihil, quod solius Sanctissimæ Virginis adæquet pulchritudinem: Non aspexisti nisi famulos, sed ipsa Mater est, ipsa sola acceptior est DEO, magis ipsi placet, & consequenter plus obtinet gratiæ & pulchritudinis, quàm universa simul natura Angelica, sed quis hominum Angelorumque intellectus id possit capere? Nemo id capit & admirantur omnes: Post pulchritudinem DEI, ipsa tum oblectatio, tum admiratio totius est cæli in omnem æternitatem.

Fama est, Alexandrum Magnum

attonitum ex magnâ illâ existimatione, quam sibi comparaverat Diogenes in universo orbe, invisere voluisse ipsum in suâ solitudine: qui postquam consideravit ipsius vivendi rationem, ipsius mores, ipsius tam hilarem vultum ac oris habitum, profundam ipsius scientiam animum ipsius tam liberum, & ab omnibus mundi rebus abstractum, ipsius sensa tam eximia, tamque generosa, non solum æstimavit ipsum, sed admiratus est; & quasi hujus viri invideret felicitati, quam suâ majorem credebat, protulit hoc effatum, dignum virtute magni Philosophi, & magni Imperatoris generositate: *Si Alexander non essem, esse vellem Diogenes.* Liceat & hinc nobis dicere, quod non solum totum cælum Sanctissimæ Virginis admitetur pulchritudinem, sed ipsemet DEUS ita ipsius oblectetur aspectu, ut libenter diceret; si per impossibile non essem DEUS, vellem esse MARIA: Verum enim est, majus ipsâ post DEUM nil esse inter omnes omnino creaturas.

Pulchrum effatum Alexandri Magni, concernens Diogenem.

Pulchrior est Sanctissimæ Virgo omnibus simul Angelis.

Omnes Beati in cælo dicent: Si per impossibile nostra beatitudo non consisteret in contemplandâ infinitâ pulchritudine Dei, vellemus collocare illam in contemplandâ solâ pulchritudine MARIE, possidentes beatitudinem maximam, si in æternum liceret nobis contemplari illam. O pulchrum christi.

Beati in cælo suam beatitudinem, contemplando pulchritudinem Mariæ, possident illam Dei.

chritudo excedens omnem pulchritudinem! profectò oculi, qui vidissent te, flocci penderent cæteris omnes pulchritudines creatas, haud difficulter renuntiaturi, nihil amplius deinceps, videre se velle, postquam te semel aspexerunt.

S. Antoninus 4. p. tit. 15. c. 34. e. 3.

Oppottunè recordor illius clerici, de quo Sanctus Antoninus ad longam referat historiam. Erat is devotissimus Sanctissimæ Virginis, ipsamque instanter precabatur, ut impetrare sibi gratiam dignaretur crescendi semper in cognitione & amore illius: Pius hic conatus accendit in ipso tam ardens desiderium aspiciendi illam, ut conflagraret ex eo, langueret omninò & deficeret. O Mater amabilis! ô Mater admirabilis! fac unico videam momento incomparabilem pulchritudinem tuam, quæ totum oblectat paradisum. Angelus ergò mittitur ei: Ita, tuis potière votis, Sanctissimam videbis Virginem suâ coruscantem pulchritudine; sed oculi, qui semel aspexerint eam, nihil imposterum videbunt amplius, manebis cæcus toto residuo vitæ tuæ. Ah! ex toto corde annuo, modò nonnullis intuear ipsam momentis: Designatur dies, sese disponit, expectat ardentè auspiciatum; sed cogitat secum ipse, quomodò oculorum suorum salvaret unum, servando illum clausum, dum altero aspiceret illam. Apparuit

hæc ipsi tantâ cum pulchritudine, tantòque cum Majestatis splendore, ut oculus, qui viderat ipsam, remanserit ex eo extinctus, & omni privatus lumine.

Verùm aspectus hic tantâ replevit ipsum consolatione, ut non tantum non deploraverit sui jaçturam oculi, sed in felicitatem potius alterius qui non viderat ipsam. O infelicem me! an servandus mihi fuerat oculorum meorum unus, quo deinceps non aspiciam nisi turpitudines, quas execror, post illam, quam aspexi pulchritudinem! ô Mater misericordiæ! ignosce crudelitati, quâ serviebam in meipsum, privando me tuorum dimidio favorum! Ah videam te adhuc semel, & ambos perdam meos oculos! contentus omninò vivam nil amplius post te in mortali hac vitâ! tam ardens, tamque pium desiderium eòusque placuit Sanctissimæ Virginis, ut secundâ vice illi apparuerit in eadem suâ pulchritudine; sed tantum abest, ut altero ipsam privaverit oculo, quam sacrificare pro ipsâ volebat, ut reddiderit illi etiam oculum jam ammissum; & duo ipsius oculi, non serviebant deinceps ipsi, nisi ad videndum, uti credebatur, ubivis pulchritudinem Sanctissimæ Virginis.

O si deditissimi quique vanitatibus mundi, oculos haberent apertos veritati! ô si profigatissimi

Qui aspexisset pulchritudinem

mi

Pulchrum exemplum de Clerico a pietate SS. Virginitatem.

Sanctissimæ
Virginis.
non posset
unquam
amplius
amare crea-
tam ali-
quam
pulchritu-
dinem.

Habenda
est semper
in animâ
spiritualis
imago pul-
chritudinis
Sanctissimæ
Virginis.

mi quique caducarum pulchritudinum amatores, strictim tantummodò & unico momento Sanctissimæ Virginis aspexissent pulchritudinem! ô DEUS, quàm experientur illicò omnem alium amorem moti in corde suo; & quanto cætera omnia, quæ modò adorant, prosequerentur contemptu! paucos reperite est, qui auspiciatâ beentur forte, oculis corporeis aspiciendi illam; sed nonne aspiciere illam possumus oculis animæ, ipsius contemplando pulchritudinem? & aspectus hic spiritualis magis est certus, cum melius ac firmitus innitatur veritati; magis quoque est consolatorius, eòquòd ipsius depingat imaginem in intimis animæ penetralibus. ubi conservari potest independenter ab omnibus sensuum illusionibus. Si quilibet studeat asservare in cubili suo materialem Sanctissimæ Virginis imaginem: Nonne oportet quòque omnem animam, quæ Zelo, amare, ac devotione afficitur erga illam, circumferre semper spiritualement ipsius imaginem suis in cogitationibus depictam, & celatam in intimo cordis sui?

Cogitare de illâ, cogit omnem effugere mœrorem ex animâ, perfundens ipsam consolatione & dulci spe, visuram se admirabilem ipsius pulchritudinem in magno æternitatis die. Loqui

sepe de illâ, libenter evulgare ipsius gloriam, extollere ipsius magnitudinem, admirari ipsius pulchritudinem, procul fugat à nobis spiritum immundum, qui tolerare non potest honorem, quo afficimus ipsam. Sed intendere omnem eò, quod ad ipsius tendit honorem, contendere amplificando huic pro viribus, amare ipsam vehementer, amare ipsam reverenter, amare ipsam ardentè, dilatare cor suum præ gaudio, idque replere congratulatione de omni eò, quod ipsa est, applaudendo ipsius felicitati, & adjuvando ipsam rependere gratias omnipotenti, quòd tam magna operatus fuerit in illâ: hoc est, placere DEO, ipsamque oblectare, qui tam pulchram non reddidit ipsam, nisi ut amari ipsam faceret ab omnibus semetipsum amantibus animabus. Hoc est, exhilarare Angelos & omnes Beatos in cælo, qui omnes post DEUM ipsi sunt summè devoti. Hoc denique est, ipsius promereri favorem & protectionem singularem, quam nunquam veris suis negavit clientibus: *Qui elucidant me, vitam æternam habebunt.* Eccl. 24. 7.

Cum audirem ipsius hæc loqui gratiâ quâdam divinâ, quam diffusa videbatur in labijs ipsius, accensum me sentiebam desiderio prorsus novo, ex integro devovendi me Sanctissimæ Virginis obsec

Quantum
gaudium
devotæ ani-
mæ, cogi-
tantis de
Sanctissimâ
Virgine.

obsequio: Non nisi expectabam dicendi finem, ut corde tuus amplecterer ipsum. Ah! dilecte mi Comes, quantum obligor celo, ipsumque benedico, quod tam bonum ducem dederit te mihi! eadem utrique est intentio; exactissime tu tendis eò, quod intendebam, cognitionem nimirum excellentiarum, & amorem perfectionum Sanctissimæ Matris DEI: Haud opus est alio, quàm audire te, ut ambo, & cognitio illius & amor insculpantur cordi

nostro. O quantum mihi spondeo consolationis è tuo colloquio: Ne me deseras in viâ, quatum enim ad me, nunquam te deseram: Deduxisti me usque in templum, ubi aspexi Sanctissimam Virginem primitias infantia suæ consecrantem DEO. Sed scire aveo, quâ ratione consecraverit se ipsi in loco sancto. Satisfaciam tibi, inquit mihi, & hoc argumentum erit sequentis nostræ Consultationis.

**
*

CONSULTATIO VIII.

Victima innocens, ubi agitur de voto Virginitatis Sanctissimæ Virginis, & incomparabili ipsius Puritate.

Proponere ab initio plures quaestiones Ductori & Comiti meo, circa tempus & locum Consecrationis Sanctissimæ Virginis laudo & ratum habeo, inquit ipsi, *portavi à quovis jugum Domini ab adolescentiâ suâ, uti requirit à nobis Vates Jeremias: Commendo plurimum, assueti frequentationi Ecclesiarum à teneris: Sed habitare in templo velut in ordinariâ domo suâ, & etiam in Sanctuario (non in loco, qui dice-*

batur Sancta Sanctorum qui non erat habitatio facta pro creaturis, sed pro DEO solo; ubi non tollerabatur nisi atca fœderis, quæ Virginis figura erat, & solus sacerdos magnus intrabat illuc cum thuribulo in manu, & hoc duntaxat semel in anno) habitare, inquam, Sanctissimam Virginem ab infantia suâ in sanctuario, velut Sanctissimâ parte Templi, ubi sacerdotes sua exercebant ministeria, & thymiaturum asservabatur Altare, hoc non ita bene comprehendo. Æstimo velut sem laudabilem & suadeo, ut fir-

R. P. Isaac Consultat. Tom. III.

Ee

ma

Thren. 3:
v. 27.